

a_1977_004358 1

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

София, 23 ноември 1977 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
Точка първа	
ДОКЛАД /приложение/	
Снежина Гълъбова	5
арх. Сабина Керемидчиева	5
Сава Цоневски	5
ИЗКАЗВАНИЯ	
Банчо Банов	8
Кирил Неделчев	9
Николина Лекова	9
Николай Николаев	9
Антония Каракостова	11
Александър Григоров	
Владимир Карамихов	12
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ ПО ТОЧКА ПЪРВА	
предс. Дико Фучеджиев	13
Точка втора	
УВОДНИ ДУМИ	
предс. Дико Фучеджиев	15
Николина Лекова	16
Николай Николаев	16
ДОКЛАД	
Ганчо Ганев	17
ИЗКАЗВАНИЯ	
Владимир Карамихов	23
Николай Николаев	28
Сава Хашъмов	30

Александър Панков	31
Енчо Халачев	32
Александър Григоров	33
Николина Лекова	30
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ ПО ТОЧКА ВТОРА	
предс. Дико Фучеджиев	36
РЕШЕНИЕ ПО ТОЧКА ВТОРА	41
Точка разни	
предс. Дико Фучеджиев	42
Енчо Халачев	45
Антония Каракостова	47
Николина Лекова	48
Александър Панков	49
Владимир Карамихов	50
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	50

4

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 23 ноември 1977 година

/Открито в 13,10 часа/

- 0 -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

- 1 Доклад за състоянието на музея на театъра и проекта за етаж, даден на театъра за тази цел. Докладва Сн. Гълъбова.
2. Състоянието на стола-ресторант на театъра. Докладва Ганчо Ганчев.
3. Разни.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев - директор
Александър Григоров - заместник-директор
Владимир Карамихов - заместник-директор
Георги Бакърджиев - главен счетоводител
Енчо Халачев - режисьор
Банчо Банов
Антония Каракостова
Александър Панков
Кирил Неделчев - и.д. главен художник
Сава Хашъмов - партийен секретар
Николина Лекова - председател на съюзната организация
Николай Николов - секретар на ДКМС
Сава Цоневски - художник
арх. Сабина Керемидчиева
Снежина Гълъбова

ОТСЪСТВУВАТ:

Любомир Кабакчиев

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на дирекционния съвет.

Първа точка - доклад за състоянието на музея на театъра и проекта, който е за етажа, даден ни за това. Докладва др. Снежина Гълъбова.

Втора точка - състояние на клуб-ресторанта и стола. Докладва др. Ганчо Ганчев.

Трета точка - разни.

По първа точка от дневния ред има думата др. Снежина Гълъбова.

ТОЧКА ПЪРВА

СНЕЖИНА ГЪЛЪБОВА: Искам първо да представя др. Цоневски-художник и др. Сабина Керемидчиева - архитект, които са пряко заангажирани в преустройството на етаж.

/Прочита писмен доклад, който се прилага към настоящия протокол/

Сега бих помолил ^{за} за коментари.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДИМЕВ: За макета.

СНЕЖИНА ГЪЛЪБОВА: Това е макетът на етаж, така както другарите предлагат да бъде оформен музеят. Става въпрос за архитектурното преустройство.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Мисля, че трябва архитектът и художникът да говорят за това.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА : Аз искам да кажа само две думи - че архитектът в случая всъщност няма абсолютно никакво участие. Нашето участие беше дотолкова, доколкото да възстановим съществуващото положение и сме отразили в нашите чертежи отворите, вратите, които са необходими на вашите художници. От там нататък всичко е тяхна работа.

САВА ЦОНЕВСКИ: Те ми представиха искания да кажем какви отвори ни трябва на нас, какви стени да се запазят или да се иззидат нови. Ето тука ние сме отбелязали. Тука имаме засега

Снежина Гълъбова:

На настоящето заседание на Дирекционния съвет са поканени да присъствуват другарите: Сава Цоневски – художник, другарката Керимидчиева – архитект и доцент Надя Тихова, която обаче вече е изразила мнението си, относно тематичния план на музея в разговор с другаря Директор.

Искам, преди всичко, да благодаря на гостите за тяхната готовност да присъствуват.

Ще докладвам за състоянието и проблемите на музея на настоящия етап.

Ще се постарая да бъде изчерпателна и максимално кратка.

1. По отношение на помещението – решено е музеят да заеме целия партерен етаж в сградата на ул. "Поп Андрей" № 1.

2. По отношение на преустройството на етаж – досега художниците изработиха свое виждане, съгледуваха го с архитектите и инженерите от Комплексния институт за проучване и проектиране – Софпроект: другарите Хадживанов и Кръстев и изготвиха чертеж и макет.

3. По отношение на тематичния план – трябва да уведомя Дирекционния съвет, че той е изготвен в сътрудничество с доцент Надя Тихова като официално наш най-добър специалист по историята на български драматически театър. Разбира се, в процеса на работата на pewno някои постановки ще претърпят изменения.

4. На настоящия етап е наложително по някакъв начин да се осигури фотограф, било на хонорар, било на щат, за да се избегне риска и неудобството при работата ни с фотоархива. При тях материалите трябва да се разнасят по ателиетата им, губят се, развалят се, бавят се, а и работата им не е на ниво. А в подготовката на една експозиция фотографската работа е и голяма и отговорна. Дори имам конкретно предложение за К. Марков, който има обзаве-

дено ателие за фотоснимки, диапозитиви и киноленти и е готов да го ползува за нашите нужди без да иска каквото и да било допълнително възнаграждение за това. Освен това вече имахме случаи да се уверим в качеството на неговата работа и в акуратността му.

5. Моля, като се има предвид обема на работата до откриването на театралния музей и наложителното условие - да се работи компетентно - да се продължи сътрудничеството на другаря Иван Гърчев, д-р по театрознание, пенсионер; един от малкото хора в България, които са се занимавали и се занимават с историята специално на Националния академичен театър "Иван Вазов". Мисля, че не е необходимо да агитирам съвета за нуждата от помощник, като се има предвид, че в музея за едно-единствено име /Къща-музей "Иван Вазов", напр./ работят по цели екипи от специалисти, а тук трябва да се отрази историята на един театър в продължение на повече от седем десетилетия. Уверена съм, че другарят Гърчев би приел въпроса за неговото сътрудничество да се уреди или чрез издействуване на временна щатна бройка, или чрез заплащане на хонорар.

6. Предлагам, ако е възможно, да бъдем с един от художниците, или поне да бъде командироване за обмяна на опит в Съветския съюз, ГДР, Чехословакия..., където има открити и с традиции театрални музеи. Целесъобразно е това да стане сега, докато се извършва реконструкцията на етажa, за да може опитът да се вложи в следващия етап на работата над музея - вътрешното обзавеждане, експонирането, съхраняването, популяризирането и пр. и пр.

7. Предлагам да бъде учреден един музейен съвет, в състава на който да бъдат включени и някои външни лица като другарката Надя Тихова.

8. Сега, на вниманието на Дирекционния съвет, предлагам един тематичен план-конспект и макета за архитектурното преустройство

на етажа. Тематичният план съм съгласувала вече с мненията на другарите Хашъмов, Лекова и Николаев. Него, както вече споменах, съм работила с доцент Тихова, която е изразила мнението си пред другаря Директор. За мен ще бъде полезно да чуя от вас колкото се може повече впечатления и препоръки.

.....

Нашите гости ще разяснят всичко, което се отнася до тяхната компетентност.

много надробени стаички.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: Не знам дали сте обърнали внимание, че на гърба на къщата има една шахта и въобще целият този зид представлява една калканна стена, която сега ще се обособи като една пълноценна фасада. Следствие на това откъм тази страна към улица Раковска се получават нови помещения, по-точно ще се получат нови помещения именно в тази част тука. /Посочва на макета/

САВА ЦОНЕВСКИ: Получават се нови помещения и се получава едно голямо помещение 10 на 4.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това отразено ли е в този макет?

САВА ЦОНЕВСКИ: Това е отразено в този макет. Това дава представа какви ще бъдат помещенията, къде ще се направят отвори каква големина ще имат и т.н.

Засега сградата си стои без да се предприемат каквито и да е реформи в това отношение. Ние още не можем да вземем едно вътрешно решение, защото не знаем дали това ще бъде изпълнено така, както сме го предвидили.

Тука, макар накратко прочетен тематичният план, впрочем той още не е тематичен план, той е нещо като идея, като проект, защото се казва да се посочат режисьори и т.н., но те са много. Така посочено е едно, а при изпълнението те ще заемат площ. Това ние с моя Колега Злати Чалъков, на когото е възложено заедно с мене да разработим плана, предлагаме да стане не точно като музей, а като хранилище по-скоро, за да могат тука да се съхраняват, тъй като няма друго хранилище, където да се съхраняват вещите, експонатите. Да стане едно хранилище, което да е в едни големи витрини - това е нашата идея - за да може да се вижда всичкото това нещо и всъщото време да е запазено. Значи да се

представя в един по-сгъстен вид, не така спокойно разположено, за да може да се използва повече като хранилище.

Сега това също трябва да се реши, за да се знае какво ще правим, тъй като за хранилище и за канцелария остава само това нещо. Засега съществува тука и една стълба.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: Стълбата и този участък не е ваш. Само това помещение, което е с малка ширина, е ваше.

САВА ЦОНЕВСКИ: Това е вътрешно стълбище, но така сме го отбелязали, понеже Хадживанов ми каза на мене, че това стълбище не води за никъде.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: Не. Стената не може да се махне и това помещение е придадено към тази част. Нещо не сте се доразбрали с Хадживанов.

САВА ЦОНЕВСКИ: Това е допълнително решение.

Заради тези допълнителни неща още не можем да започнем да покажем как бихме могли да го представим.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: Не сте го разбрали Хадживанов защото стената си съществува. Тя не е махната.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Как ще бъде влизането?

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: Или от тука, или от тука - според вашите желания.

ОБАЖДАТ СЕ: Кое е канцеларията?

САВА ЦОНЕВСКИ: Сега се оказва, че всъщност само това е канцеларията, понеже това е стълбище. Той ми каза, че това стълбище не води за никъде и решихме да го използваме. Но сега се оказва, че то води за някъде и остава само това нещо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли други въпроси? За стълбището ще се уточни допълнително.

Някой иска ли думата?

Др. Банчо Банов.

ИЗКАЗВАНИЯ

БАНЧО БАНОВ: Аз искам да кажа, че това, което се представя е един възможен проект във крайна фаза, ако можем така да се изразим. Аз бих предпочел да видим тези неща по етапи и да ни се кажат по етапи, защото ако ние чакаме това да го получим в краен вид, ние ще чакаме още много години. В този момент театърът работи без своята архива, без своите музейни ценности. Няма къде да ги съхранява. Те не са разкрити за ползване от театъра.

Мисля, че би трябвало нещата да се разделят на две в най-едър план:

Първият план е да се направи хранилище за музея. Нека да направим ние хранилище за музея, нека да съберем нещата, нека да дадем възможност, когато се поиска от Савата Хашъмов дали е играл тази роля Иван Стоянов преди 50 години, да отиде, да го намери и да го види. След това да започнем да мислим за публиката, за музейния посетител, ако може така да го наречем, т.е. по-парадната част, по-представителната част.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Това не е парадна част.

БАНЧО БАНОВ: Примерно казвам, представителната част точно. Нека първо да помислим за работната част на музея, това, което ще ни ползва нас като институт, където ще трябва да запазваме нещата, да ги знаем къде са и да знаем къде можем да ги търсим и да ги ползваме. И при положение, че ние нямаме хранилище и едва ли ще имаме, не стига че хората са ни дали това нещо, което не е малко, аз защитавам становището, че трябва да се използва този етаж най-напред за музей, най-напред за хранилище и

при възможностите, които се създадат, за музей.

Това е моето първо, принципно, концепционно разбиране. Това имам да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Неделчев.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз съм съгласен с предложението на др. Банчо Банов, защото наистина нашият музей в момента е недостъпен и така, както се раздели на два етапа, аз виждам в тази планировка възможност да стане това нещо, като това в заден план изцяло мине за хранилище, а предният план да остане за експозиция. Това да бъде първата фаза, а след това вече ние можем да заемем и другите помещения, след като разгърнем нещата. Да мине на два момента развитието на нашия музей.

И още нещо искам да добавя. Ние трябва да видим по отделно вече в по-голям мащаб решението на самите експонати, как ще ги развиете вие. Това е един етап, който ние сега одобряваме като план.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Николина Лекова.

З.А. НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз имам един въпрос: кога се проектира това да се направи? Сроковете какви са?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Сроковете на това преустройство на етажа.

АРХ. САБИНА КЕРЕМИДЧИЕВА: За съжаление архитект не би могъл да ви отговори. Само градският народен съвет може да каже това.

БАНЧО БАНОВ: Тука ще трябва сандъци.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг кой иска думата?

Др. Николаев.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз бих искал да допълня, че съм съгласен със становището на Банчо, че трябва на два етапа, но не съм

съгласен, че вторият етап трябва да се отлага, тъй като ми се чини, че стойността на първия театрален музей в България, каквото се оформя да бъде той, трябва да даде възможност на широката публика и любителите на театралното дело да имат вече достъп до онази част, парадна, както я казва Банчо, към музея. Не ми се ще тя да закъснее в срокове много продължителни, след като намерим място, където да съхраняваме несъхраняемите досега експонати.

Иска ми се да предложа да имате пред вид, когато оформяте нещата за онази част вече за широкия посетител, а той според мене ще бъде толкова повече, колкото по-интересна направим тази експозиция, да не превърнем този наш музей в един мъртъв музей, а иска ми се този кинетичен момент, грубо казано, да съществува в този музей, защото това е музей на артисти, на театрални дейци а не да кажем на една живопис или скулптура.

Какво имам пред вид?

Имам пред вид да кажем да има една малка заличка, в която да има една фонотека. Посетител, който би искал да чуе гласовете, изпълненията на великите български артисти, съхранени в златния фонд на радио София, да има възможност за това. И една от задачите на музея е да изтегли копия от тези неща. Тези неща, които ги имаме вече като големи постижения на съвременните голем наши артисти, да бъдат достояние на този зрител, който по този начин би могъл да общува с тези неща.

Също така ми се ще по примера на Гугенхайм музеум в Ню Йорк да направим и едно местенце, където да се продават монографии на велики български артисти, да се продават портрети, снимки от роли, препечатки естествено, където любителите на театъра биха могли да отидат да си купят тези неща.

БАНЧО БАНОВ: Послешна работа.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Естествено послешна работа, но това ще даде един аромат, един кинетичен момент.

БАНЧО БАНОВ: Послешна работа.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: А бе чакай бе, Банчо, аз ти говоря, ако стане всичко като хората. Т.е. да не превърнем нашия музей в един склад затворен.

Иначе всичко това, което го говорим - дали ще бъде подредено в шкаф или не е все тази. Този музей трябва да има износ за публиката. Аз така го разбирам, независимо че той ще ползва и нас, които много малко се интересуваме от миналите истории на българския театър.

БАНЧО БАНОВ: А трябва да се интересуваме.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: А трябва да се интересуваме, съгласен съм.

Това искам да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Антония Каракостова.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: В тази част, без пристройката всъщност, кога може да се започне експлоатирането?

СНЕЖИНА ГЪЛБОВА: Ключовете ще ни бъдат дадени утре.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Така. Аз съм категорично против това да превръщаме това помещение в какъвто и да било склад или хранилище, защото ако не започнем да го използваме още отначалото както трябва, след това ще ни бъде много трудно да го преустройваме в музей. Тука в момента има едно помещение, където всичко е струлано и нахвърляно. И от него според мене още сега за 100-годишнината на България трябва да се направи една експозиция плюс 100-годишнините, които имаме на Адриана Будевска и Стоян Бъчваров тематично, по-ограничено, с по-семпло поставени задачи

и да се открие този музей за 100-годишнината на България.

Пристройката, хранилището, канцелариите да дойдат като допълнителен резултат след завършването на това нещо, което не ми е много ясно кога ще стане. След това вече допълнително да мислим за тематичния му план, който тука изчете Снежина Гълъбова и с едно обмисляне първо в литературното бюро, защото има много неща, които аз така на слух приемам, и много неща, които въобще не мога да приема.

Историята на театъра се движи по неговите генерални етапи, а не се движи нито само от режисьорите му, нито само по руската класика, нито само по директорите му и т.н.

БАНЧО БАНОВ: По-голяма периодичност.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Григоров.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Искам да направя едно допълнение във връзка с изказването на др. Каракостова. Много бързото и самостоятелно ползване на сегашните помещения няма да бъде възможно да се сччита с едно преустройство. Трябва да се изясни предварително ще има ли преустройство, ще може ли да се реализира, защото не е възможно да се ползва едната част, а другата да бъде в ремонт, когато едното е свързано с другото. Това е изключено.

Трябва първо да се изясни този въпрос - ще има ли разширение или не и тогава да се пристъпи към това, което каза Антония Каракостова.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Карамихов.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Музеят предвижда вход и изход на разглежданите експонати. Разбира се тука не може да се направи като в Третяковската галерия или Историческия музей в Москва, но все пак трябва да има някакъв елементарен поток на влизане и излизане или на започване така да се каже по историческа хронология.

гия на събитията, на развитието на театъра и по-нататъшното му развитие и т.н. Този поток е много важен.

ОБАЖДАТ СЕ: Има такъв. Ще се влива наляво и ще се излиза в дясно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли други желаещи да се изкажат? Няма. Тогава да приключваме.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ ПО ТОЧКА ПЪРВА

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, тука всъщност много трудно могат да станат дълги и подробни разисквания, тъй като това е повече въпрос на работа на специалисти. Експозицията и макетът за преустройството е работа на специалисти. Направен е един макет, който според мене е приемлив. Аз го гледах, гледах и помещенията. Той на първо място като нещо, каквото театърът никога не е имал - един музей, една експозиция на неговото архивно богатство - може да отговори на нуждите на нашия театър. Т.е. по принцип можем да приемем този макет, който ни е представен с всичките възможни изменения, които могат да станат.

Второ, по въпроса за експозицията - това, което предложих тука Снежина Гълъбова - това нещо, както подчерта тука Антония Каракостова, трябва да бъде обсъдено допълнително с бюро и със специалисти. Там може да се привлече и Йосиф Конфорти, и Гърчев, и този и онзи - хора, които имат отношение към тези въпроси.

ОБАЖДАТ СЕ: Архитекти.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, архитекти също. Това е необходимо, за да се уточни всичко. Това е работа, която може да свъшат специалистите. Дирекционният съвет може да има едно общо при

ципно отношение.

Колкото до работата, ние незабавно ще установим връзка с градския народен съвет.

Това, което предлага Антония Каракостова, не може да стане, но аз се надявам, че идущата година ние ще можем да разполагаме с това нещо, което ще имаме на първо време.

Други апетити ние трудно можем да предявяваме, защото няма кой да ги удовлетвори. И това не е малко.

Аз също съм привърженик на принципа, че трябва веднага да се направи една експозиция, за да може това да стане живо нещо. За хранилещата ще мислим конкретно и конкретно ще решаваме въпроса.

И така предлагам следното

РЕШЕНИЕ ПО ПЪРВА ТОЧКА

Дирекционният съвет, след като разгледа макета и изслуша поясненията. РЕШИ:

1. Приема принципната схема за разположението на музейните помещения.
2. Възлага на директора на театъра да влезе във връзка с градския народен съвет и да уточни сроковете за ремонтране на помещенията.
3. Възлага на др. Снежина Гълъбова и на литературното бюро съвместно със специалисти да изготвят схема на експозицията на музея.

БАНЧО БАНОВ: Първоначална.

ПРЕДС. ДИМО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, първоначална.

Смятам, че това е достатъчно.

Това беше предварителната бележка.

Давам думата на др. Николина Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Тъй като вие самият подчертахте, че няма да обсъждаме само битовите въпроси по състоянието на това заведение, а именно като клуб, съюзният комитет вече мисли по този въпрос и даже се даде началото на това нещо - именно тази среща, която беше с народните артистки Олга Кирчева и Пенка Икономова.

Ние предвиждаме такава среща с дългогодишни работници в театъра, която да бъде през декември.

Ние ви поканихме, другарю директор на срещата с Олга Кирчева и Пенка Икономова, но вие не можехте да дойдете. А между другото тази среща беше много хубава, много хубава среща!

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Най-сериозното мероприятие от откриването на клуба ни.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И в този дух искаме сега през декември да направим среща с дългогодишни служители в театъра около сцената, които са и пенсионери, и работят, а искаме да направим среща и с други - с народни артисти. Набелязали сме среща с проф. Арнаудов, с някои по-млади творци на театъра. Даже вече имаме набелязан план в това отношение.

Това е за културните мероприятия около клуба.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: В допълнение на това искам само да кажа, че ние направихме рецитал на Славка Славова по стихове на Валери Петров и всъщност се получи едно камерно представление, което дава гаранции и уверения, че и за в бъдеще би могло да се правят и такива неща. Не само да кажем срещи, интервюта и спомени, но и работи, в които да има елемент на театър.

Във връзка с това ново преустройство, ако дай боже се осъществи, би било хубаво да помислим за този театрален елемент,

за който вие загатнахте - да има там и местенце, където би могло да се дават и подобни неща като рецитала на Славка. Т.е. това може да бъде с масички в дните, когато няма такъв вид работа, но да има една малка платформичка за тази цел.

Само това исках да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Ганчо Ганчев има думата да докладва.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Всъщност най-важните неща др. директор, дра. Лекова и Николай ги казаха по проектите, които ние имахме.

Аз само искам да допълня, другарю директор, във връзка с тези разговори, които имахме с нашия главен художник, когато водихме и с външни хора, по преустройството и по чисто визуалната форма, за да не прилича на вагон-ресторант, освен тези средства, за които вие сега казахте, за по-сериозни неща вероятно догодина когато инвеститорите отново влязат тука и тогава вече трябва да се помисли, даже Кирчо Неделчев каза, че по тези неща също има грижата да мисли, да се дооформят тези неща.

Само това имах да допълня.

Аз съжалявам, но трябва за две или три минути да ви занимаем с чисто битови проблеми.

Започвам от недоволствата, които вървят в театъра по отношение на храненето, на порядките, на пианските истории вечерно време, на външни хора и т.н. Ние бяхме направили един правилник, който много отдавна трябваше да отпадне и да се направи нов и вие да го одобрите и просто като закон да влезе в сила за порядките на клуба и на стола.

Бяхме въвели дежурства на столуващите, откъдето обикновено идват недоволствата, но се оказа неизпълнимо, тъй като тези, които ги бяхме набелязали като отговорници, не идват сутрин в

6 часа с първия трамвай, за да мерят захарта и месото. Просто отпадна от само себе си. Двама-трима души се явиха и толкоз.

Имахме вечерни дежурства по нареждане на директора относно достъпа на външни хора и да нямат достъп допиващите от другите кръчми в нашия театър. На няколко пъти дежуриха и актьори, възрастни хора, но се оказа, че не можем да задължим от 6 и половина до 12 часа един човек да стои там виснал на масата като портиер.

Целият контрол се възложи на служба пропуски, които по името им пропуски, правят непрекъснато пропуски след пропуски. Няма седмица, в която да няма някаква история и то главно от външни хора.

Минавам към битовите проблеми с по няколко думи какво трябва да се дооформи в обслужването на хората.

Салонът ни е в едно окаяно състояние с масите, които вече са се разиграли. Разполагаме с два чифта покривки, които са лекъсани, захабени и ако ние направим една тържествена среща, да не говоря при откриването на сезона, когато на високо държавно и партийно равнище идват гости, ние понякога нямаме с какво да ги посрещнем. Само благодарение на връзките на управителя на стола ние вземаме от ресторант София посуди, покривки и т.н.

Напоследък зачести изчезването на инвентар. Другарят Бакърджиев знае много добре това нещо. На нас ни липсват за към 2 000 лева лъжици, вилици и пр., които не са забравени само по гримборните, а направо има изнасяне на посуда и прибори извън театъра.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: 1000 и няколко лева.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Хляда и няколко лева. Но това са направо

изчезващи неща, които се трупат с всеки изминат месец.

Кухнята не е в състояние да поддържа числото на хранещите се в стола, тъй като още по проектирането това помещение, всички знаете, беше една тераса, закри се, направи се една кухня, която може да поддържа с храна много по-малко хора. Печките им са малки, не се поддържат редовно, месомелачка имаме, която до този момент не работи по редица причини.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Карамихов е обещал десет пъти да я поправи.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Стои месомелачката горе. Техническата изправност на уредите е много лоша и нарушаваме противопожарните наредби в театъра със следното. При нас хладилници и печки са включени на един шалтер, а трябва да има два шалтера - единият да изключва вечер след отиването на персонала всички нагревателни уреди, а другият шалтер да бъде за хладилниците, тъй като има опасност при общо изключване да се развалят продукти и няма кой да ги плати.

Стигаме до най-болния ^{въпрос} ~~транспорт~~ - до така наречения транспорт. Ние сме много зле с транспортирането на идващите стоки и изнасянето на амбалажа. В момента долу в складовете имаме над 1000 лева амбалаж, който е оборотен (фактически и това са пари, които се водят на театъра, тъй като нямаме транспорт или по-точно имаме транспорт, но нямаме шофьори, които да вършат тази работа. Винаги влизаме до лични контакти, до молби и т.н. Транспортът не е подсигурен, а имаме двама работници, които по цял ден мъкнат с чували продукти, хляб, нарушават хигиенните изисквания. Нямаме една най-елементарна количка, която да служи за изнасяне от склада до вътрешния асансър.

Техническите служби на театъра - тука е заместник-дирек-

торът инженер. Искам да кажа пред него, че продължават да упорствуват и да не оказват тяхното служебно задължение към клуб-стола. Даже на събранието, да не повтарям, се изтъкна, че този клуб-стол е на Народния театър, а не е частно предприятие, нито е на съюзния комитет, нито е на Здрава храна.

Капацитетът на стола за хранещи се, за да имаме едно прилично ядене на хората и някаква култура все пак, е 180 души, изчислено, премислено и т.н. Онзи ден отново разговарях с главния готвач. С наличните технически съоръжения и наличния технически персонал ние можем да храним културно 180 души. Всякакви превишаване е за сметка на неудобствата. Миналата неделя аз засякох купоните - бяха издадени за следващия ден 248, т.е. на 248 души за хранене. Естествено, че ще има много недоволни.

Не зная дали ще трябва да ви занимавам и с това, че трябва да се направи една преценка на допуснатите столуващи отвън - Концертна дирекция, Кукления театър и т.н. Трябва най-напред да подсигуриим храната на нашите служители, храна за в къщи на наши служители, но тя да бъде в рамките на числеността на семейството а не когато има шкембе чорба, да се искат осем чорби за вън и един сух фасул за кумова срама или крем карамели по 10. Ние трябва с оглед на бройката на нашите хора и нашите семейства да подсигуриим тяхното изхранване най-напред, а след това на музикалната дирекция и останалите.

Предлагам пропуските, които са издадени на външните хора за храна специално за обед, да се прегледат отново, да се видят списъците и да отладнат, като се даде предимство на нашите хора.

Снабдяването ни е много трудно особено с дефицитни стоки като бира, карангия, кафе. Ние сме единственото може би обществено, ако мога да го нарека така, заведение, където ~~купи~~ може да

се пие кафе по всяко време.

Всичките тези неща изискват едно ритмично снабдяване, една морална помощ от страна на хората, от които зависи това нещо - завеждащ транспорта, самите шофьори, техническия директор на театъра. Техническият директор на театъра трябва да внуши - крайно време е - на службите, ние сме разговаряли с др. Карамихов, той винаги се е отзовавал, обаче неговите думи са си отивали така напусто.

За снабдяването се използват личните връзки на актьори, да не им споменавам имената, на управителя на стола, който има достатъчно връзки, за да се снабдяваме с неща, които навън трудно се намират.

Кухненският персонал е много зле с облеклото и при една проверка на санелидстанцията, която неминуемо ще стане, има опасност столът ни да бъде затворен, тъй като готвачът си идва с неговия собствен панталон, работничките трябва задължително да имат два комплекта, сервитьорките също - за тях въпросът е уреден, ще им се вземат мерки, вътре жените, които работят в кухнята, трябва да имат бели дрехи.

Преди няколко месеца имахме разпрямия с другарката Леова. Намерихме три метра американ, но никой не иска да го разкрои, макар че имаме горе десетки шевни електромашини които могат да минат по един тигел, защото поиде лекарката и каза, че тези жени трябва да си връзват главите с бели кърпи, а не да се навеждат с прошарените си коси над тенджерата и да падат космите вътре.

Трябва да се направи, другарю Карамихов, на всяка една една будка или както искате го наречете, нещо като каса, където да става маркирането на изнасящите се напитки и продукти отвътре

и продажбата на купони. На тази масичка сега става натрупване. Момичето, което прибира парите, се обърква и т.н. - нещо, което не трябва да допускаме и което е в нашите възможности. Ние имаме сили, имаме ателие, имаме служби и можем да го направим. Това няма нужда да се направи при генерален ремонт.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДИЕВ: Вие не се надявайте на генерален ремонт, защото няма да има скоро.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Та тази каса ли, как точно да я наречем...

ОБАЖДАТ СЕ: Гише.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Да, гише за продажба и за маркиране, там се борави с пари, с купони и т.н., трябва да се направи непременно. Има случаи на загубване на купони за храна.

При всички останали въпроси от финансов характер и по линията на това, което трябва да се даде, винаги в последно време, като отида при др. Бакърджиев, той е намирал начин, намирал е разрешение, имаме отзивчивостта от страна на ръководството, на заместник-директорите, но бедата е там, другари, че службите, които трябва фактически да прилагат тези неща на дело, да се отделият 15 минути за работа, чакат срещу това - не искам да ги оскъбям - или една ракия да изпие или днеска да яде безплатно. Заведението не е частно. Другарят инженер знае много добре изказването даже на един от шефовете на службите, че той не пие там водка и кока-кола и който пие, той да отиде да смени ключовете на печката.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДИЕВ: Този същият Иван Димитров ли е?

ОБАЖДАТ СЕ: Същият.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Това са нещата, които пречат да се движи работата нормално. Ние имаме всички условия да бъдат задоволени хората: енергичността на персонала...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Направи ли заповед за него?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Днес разговарях с него, другарю директор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Строго мъмрене с предупреждение! Нали чуваш?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Онзи ден ходих в железарната да моля един от железарите, фурната е със счупени дръжки и една от жените си изгоряла ръката, като вади печеното. Той човекът си заряза обедната почивка - Симич - дойде и го направи това нещо горе. Но той вече персонално, индивидуално се съгласи, а болшинството, вие знаете много добре, просто се дърпат. Смятат, че това не е театърът, не е тяхно задължение.

Това е, което имах да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой иска думата? Има думата др. Карамихов.

ИЗКАЗВАНИЯ ПО ТОЧКА ВТОРА

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Критиката е отправена към службите по отношение на този клуб на актьора, е вярна, правилно е отправена, защото действително нашите технически служби не можаха още да разберат, че това едно неделимо цяло. Аз многократно набивах това в главата им, но някои ръководители просто трудно могат да проумеят това нещо.

Но според мене вече е постигнат прелом и за в бъдеще смятам, че поддръжка по електрическата част, по механическата част ще има. Аз смятам, че хората се отзсават абсолютно и не трябва да викате Симич, а там има ръководител, който веднага, веднага

ще се отзове. Той е стар театрален работник, познава всичко до тънкости и не е билс нужно да търсите човек по тази линия. Той нито пие, нито пуши, нито се интересува от този клуб, но винаги ще направи това, което поискате от него.

Аз ще опитам още веднъж и ако трябва и заповед ще издадем, ще предложа на директора да се издаде заповед, но според мен такива издробенни заповеди ще обезличат ръководството. Смятам, че за в бъдеще, дето се казва от днеска, няма да се получават такива бели петна така да се каже в този клуб по линия на поддръжката.

Асансьорът там се поддържа добре. Там само електрическата част куца за тези ключове, за смъна на плочи и т.н., което е найважното фактически за готвене на храната.

Аз говорих с Иван няколко пъти. Убедих го, успях да го убедя, че това е негово задължение и смятам, че в бъдеще това ще върви ритмично и както се изисква.

По отношение на транспорта всички знаем, че транспортът много куца у нас. За лекотоварни коли въобще много трудно се намират шофьори. Заплатата е много ниска, въпреки допълнителните плащания и т.н. Ние няколкократно давахме обява във вестниците, но без резултат. В момента ние имаме две лекотоварни коли, които бездействуват и бездействуват вече може би ...

ОБАЖДАТ СЕ: Две години.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Две години не, но половин година сигурно. Нямаме шофьори. Сега сме назначили пак един стар шофьор който поема товарна кола. Доколкото разбрах, Танчев вече урежда с един пенсионер за лекотоварна кола. Смятам, че и този въпрос ще бъде решен. Но вижте какво, ако няма плановост в работата, и сто коли да имаме, пак ще има безредие. Всеки трябва да направ

заявка седмично за работата, която предстои, а несутрин да отиват и да се струпват там пред Танчев и всеки да поставя най-спешни задачи. Нашата спешна задача са постановките, които трябва да излизат, имаме спешни задачи за възстановяване, имаме спешни задачи по доставката на материали, имаме спешни задачи по храненето на съвсем чужди хора и т.н. Като казвам чужди, имам предвид относително чужди хора, които не са на театъра.

Ние поемаме така да се каже като един Балкантурист различни задължения за изхранване на външни хора. Защото едно е да докараш един тон, друго е да докараш пет тона.

Аз предлагам в това отношение за транспорта да има стриктен график ако ще от най-висша инстанция, от др. директор да бъде подписан, за използване на транспорта. Ние не можем да отклоним с цената на всичко, ако ще и да затворим клуба, за захранване на сцената. Не може, абсолютно! Значи първото направление е сцената. Второто направление е предстоящата премиера и третото направление според моето разбиране е клубът. Клубът може да остане без шкембе чорба, но премиерата не може да бъде отложена по тези причини.

Та според мене този транспорт тази седмица ще бъде решен. Така ми се струва. Назначен е един шофьор, пак повтарям, и предстои да назначим още един.

Сега за тази будка за купоните аз предлагам Кирил Неделчев да ~~направи~~ ^{направи} все пак художественото оформление. Ние можем да я направим, ако искате и днеска, но тя трябва да хармонира някак си, да има връзка с помещението. Това ще направим. Ето в ателиет ще стане.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: По отношение на тази будка ние направихме нещо, което те искаха вътре да бъде. ~~Сага разбрах, че~~

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Според мене тя трябва да бъде прозрачна, да не фърапира.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Такава будка ще се направи, каквато се иска. Каква сте направили няма никакво значение.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Аз имам тука четири точки набелязани. Смятах, че отговорих на др. Ганчо Ганев.

Аз така искам да поставя въпроса. Този клуб е предназначен за срещи, за общуване на актьорите и на другите творчески личности, разбира се и от тези, които помагат на тях, но ние като че ли в този клуб създадохме една атмосфера като в кръчма, направихме го като ресторант. Това е много опасно, защото - аз изхождам не от това, че направихме ресторант - входът и изходът на този клуб е един. Единствената връзка е асансьорът или стълбите. Това значи, че на всеки етаж всеки, който влиза - трезвен или пиан, с умисъл или без умисъл, - има достъп до всички най-съкровени неща за които ние тука отговаряме.

На мене ми се струва, че тази работа трябва да се уреди. Когато този клуб беше долу, достъпът беше по-ограничен до това, за което ние отговаряме. Но сега е много опасно. Аз просто поставям като открит този въпрос. Нито с пропуски, нито по друг начин може да бъде ограничен достъпът. Може да влезе на сцената, под сцената, къде ли не може да влезе този, който мисли да направи нещо.

На мене ми се струва, че много е леснодостъпен входът на театъра. Пак повтарям, на миналото съвещание аз говорих за това, много лесно ^{се} влиза в Народния театър.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Извинете, че ви прекъсвам. На едно съвещание ставаше дума за някакви решетки.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имаме решение за това, само че

НИКОЙ не си спомня за това.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Да, има решение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз ли трябва да го изпълня?!
3

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Не, не, другарю директор, аз ще отговоря на това.

Този асансьор, който се използва за клуба, е много претоварен в часовете на хранене по обед. Това са финландски асансьори с известни недостатъци, които бяха отбелязани в протоколите при приемането им. Ако ние продължаваме така да ги претоварваме в тези часове, лесно ще се повредят. Това са товарни асансьори, предвидени за реквизит, за костюми, за захранване въобще на сцената. Но не изключва и возене на пътници. Обаче не пътници, които стиват да изядат една чорба. Ние фактически използваме този асансьор за возене на столуващи.

Трябва да вземем или резки мерки за ограничаването на използването на асансьора, за което имаше докладна от Бекяров, вие ми адресирахте да му отговоря, но и досега аз не мога да реша какво да направим. Ние ограничаваме ту един етаж неуспешно, втори етаж неуспешно. Не можем нищо да направим. Не можем. Но ще дойде момент, когато асансьорът ще спре и тогава ние няма да можем да захранваме и сцената. Би трябвало да помислим по този въпрос. Дали не трябва да ходим по стълбите, не знам...

ВНЧО ХАЛАЧЕВ: Извинете, каква връзка има асансьорът със сцената?

ОБАЖАТ СЕ: Пренасяне на гардеробите.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Гардероб, реквизит, всичко за сцената. Мебел.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Моля по-накратко да се говори, за да не се разточваме.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Имам още една точка. От стола се изхвърлят органически отпадъци долу в приземието, което ако се разбере от санепидстанцията, от ХЕИ, веднага ще запечатат стола, веднага ще го затворят. ХЕИ прие при едно условие откриването на такъв стол с топла храна - ако работи отпадомелачна машина. Но в тази отпадомелачна машина, доколкото разбрах, хвърлят и чаши, и вилци, и всичко, каквото е възможно. Затова тя сега е развалена. Фактически органичните отпадъци отиват долу в кофите и целият театър се е умирисъл.

Свърших.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кой трябва да я оправи тази машина?

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Не знам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Николай Николаев.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Извинете, че малко грубо ще говоря, но ми се струва, че ние си губим времето с второ заседание след първо подобно такова заседание и че смисълът на нашия разговор не е обсъждането по принцип дали трябва да съществува ресторант или не, а смисълът на разговора е как можем ефективно за решаването на тези проблеми, които се поставиха.

Тука се говори за транспорта. Вие говорите за него, които на миналото заседание ги решихме. Говореше се за решетки които не се надравиха. Тука всъщност сега се обсъжда въпросът дали да съществува клуб-ресторантът в този капацитет или не.

Имайте пред вид, че първо, второ и трето направление за мене не съществува в този смисъл, че работниците, които осъществяват първото направление, трябва да отидат да хапнат горе топла храна и да слезат да осъществяват пак първото направление в същия този ден.

Разбира се говори се тука, че ще съскратят до известна

част гостите, външните столуващи, но това не значи, че ние с 120-те души, които храням от нашия театър, трябва да преустановим дейността на стола, както излиза от вашето изказване, другарю Карамихов.

На миналия дирекционен съвет ние говорихме за една ефективна помощ в транспортно отношение на клуба, която до ден днешен не се осъществява по хиляди причини, които изброихте и миналия път, същите причини - че нямало шофьори, че не знам какво. Може клуб-ресторантът да не съществува като ресторант, а само като клуб. Но пак трябва да се пие газирана вода и кока-кола, и пак трябва да се докара с някакъв камион тази стока, или тази стока за 1000 лева, която лежи долу, пак трябва да се изкара от театъра. Значи трябва да помислим как да свършим това, а не по принцип да обсъждаме трябва ли да съществува стол към театъра или не трябва да съществува.

Говорихме също така, че няма да има тези железа пред железарната работилница, които са на входа, но все едно че е станала бомбардировка на театъра и всякакви гости, от какъвто и ранг да са, минават през този асансьор горе, даже да отидат в дирекцията, и се спъват непрекъснато в тези железа. Не всеки път се работи пиеса естествено тежка с железа, които да стоят там.

За тази машина за месо се говори от един месец, че трябва да се оправи. Та толкова ли е трудно да се оправи тази месомелачка. Не говоря за отпадъчната машина. И т.н.

Дайте за тези неща да говорим, а не по принцип дали трябва или не трябва. Какво сме свършили от онова, което решихме на миналия дирекционен съвет, когато изгубихме толкова време да говорим пак за тези неща. Вие обещахте тогава, че всичко ще бъде в ред, но сега пак със същите думи, със същите изречения говорим

за същото!

Извинявам се, че така малко...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Сава Хашъмов.

САВА ХАШЪМОВ: Аз също смятам, че общо взето повтаряме едни и същи неща и това удължава и изнервя дирекционния съвет. Ясни бяха нещата в този смисъл, в които бяха поставени в началото и от другаря директор, и от Николина Лекова, и от Ганчо Ганче. И аз лично смятах, че нашият дирекционен съвет без да влиза в подробности ще утвърди нещо, което би трябвало да съществува като тенденция при работата на клуб-ресторанта и на стола.

Какво имам пред вид?

Първо, че опитът, който се направи миналата година с рецитал на Славка Славова, опитът, който се направи тази година със срещата с народните артистки Олга Кирчева и Пенка Икономова, трябва да се затвърди, да се утвърди като една линия на съществуване на клуб-ресторанта и да има поне един път месечно такива клубни вечери. Те са важни, те са полезни и оправдават неговото съществуване.

Друг е въпросът, че ресторантът като ресторант вечер трябва да си съществува и по това две мнения няма.

За стола се казаха много неща, които всъщност ние по един или друг повод вече трети или четвърти път обсъждаме. Един път миналата година на едно съвешание в по-тесен кръг, два пъти тази година на дирекционен съвет по други поводи, по организационни въпроси, свързани със състоянието и подържането на театъра, и сега отново пак.

Така че според мене даже - извинете, другарю директор - повече е излишно да обсъждаме неща, за които дирекционният съвет има определено решение и които са възложени на длъжностни лица,

които отговарят за тези въпроси в театъра. Имам пред вид заместник-директори, имам пред вид инспектора на театъра и т.н. и т.н. по иерархията.

Така че нещата, които в момента изложи Ганчо Ганчев като председател на клуба, са неща даже, които съществуват от миналия дирекционен съвет. И ако да кажем те не са свършени досега, ние няма смисъл повече да ги обсъждаме, защото... просто защото е излишно! Ние наистина - повтарям думите на Николай - си губим времето напразно с неща, които са ясни на всички.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Панков.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Другарю директор, аз имам такъв въпрос. Предстои пристигането на югославския театър. Като имам пред вид опита от гостуването на румънския театър и желанието на техния колектив да се храни в нашия стол горе, а те идват с една голяма група хора, би трябвало да вземем някои предварителни мерки. Тогава с румънците ние не можахме да се справим. Просто се получи една неподготвеност, понеже самият стол не беше подготвен, а пък и не се очакваше, че те ще имат таква желания.

Аз просто искам да повдигна въпроса, че вероятно това ще се наложи, когато дойдат югославяните и те ще поставят въпроса, предварително да се вземат някакви мерки и или да се ограничат външните гости през тези три или четири дни, за да може за тези три или четири дни да посрещаме югославските другари както трябва и да може управителят на стола да се справи с този увеличен фактически състав, който ще се храни през тези няколко дни.

САВА ХАШЪМОВ: Това е просто.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Това е просто, но при румънците не стана. Получи се така, че трябваше да се изпълдат румънците, ко-

ето беше много неприятно.

САВА ХАШЪМОВ: Четири дни външните хора няма да се хранят в стола и въпросът ще се реши.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Енчо Халачев.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз искам да кажа само две думи.

Аз съм съгласен с това, което се каза преди. Мисля, че работите трябва да се разглеждат по-просто в смисъл да се разбере, че щом като клубът е на театъра, той не е нито на съюзната организация, нито на Съюза на артистите, а е институт на театъра. Трябва съответните длъжностни лица да имат същото отношение като към всички останали наши институти, които са им подвластни на тяхната работа, в това число Керамихов, заместник-директорът, и всички ония да се грижат така, както се грижат за всичко, което е свързано с театъра. Иначе така наистина ще преливаме от пуско в празно и на всеки дирекционен съвет ще се събираме и ще разговаряме за едно и също.

Като ~~слушам~~ обясненията, получих впечатлението, че едва ли не то е едно безотговорно предприятие и по желание, по лична инициатива или симпатии на всеки един от нас трябва да се свърши някаква работа и да се подпомогне това предприятие. То е на театъра, значи трябва съответните длъжностни лица да ~~свършат~~ по местата и да се грижат. Директорът да се намесва тогава, когато има някакви екстрени положения. Аз не виждам да има някакво екстрено положение в случая, за който се събираме вече три пъти, а едно нормално функциониране на един новооткрит клуб-лесторант.

Това е по битовата част.

Що се отнеса до другата част, до другите функции, които трябва да изпълнява този клуб, аз мисля, че трябва да се намерят

такива малки театрални форми, без това да бъде трета камерна сцена в нашия театър, а такива места, където ще се създаде уют за събиране на творчески работници, предимно от театъра, но може и от други театри разбира се. Ние не се събираме толкова често, не се срещаме в такава обстановка толкова често, за да можем при едни подходящи нормални условия да разговаряме помежду си по творчески въпроси, т.е. да бъде в истинския смисъл на думата клуб-ресторант. А другото трябва да си поемат длъжностните лица в театъра.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Григоров.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз съвсем накратко ще поставя два въпроса.

Явявя се едно противоречие между капацитета на кухнята и желанието и необходимостта да се увеличава броят на столуващите.

ОБАКЛАТ СЕ: И издръжката на стола.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: И издръжката на стола. Това наистина е много сложно противоречие. По-добре да се хранят по-малко хора, по-добре ще бъдат обслужени, но ние не можем да прибегнем до таква съкращаване.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Извинете един въпрос. Кой налага това увеличаване и кой ви диктува бройката?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз мога да обясня, а др. Бакърджиев може да каже. Съгласно законните нормативи персоналът, който е обслужващ, се определя от броя на хранените се. Това е един показател. Ако ние имаме сега горе 15 души, те са на базата на това, че отчитаме 500 души хранещи се.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Точно така - 500 души.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ако се хранят 200 души, персоналът

автоматически трябва да се намали. Това е едното съображение. И редица други неща: средства за издръжка и т.н. Това е само в отговор на др. Халачев, за да бъде малко ограмтен.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Какво каза? /Смях/

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да бъдеш малко ограмотен по икономически въпроси.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Благодаря. /Смях/

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Това казано на шега разбира се.

Този въпрос мисля, че и в момента няма да можем да го решим. Ние трябва да продължаваме практиката да приемаме и външни хора, да не съкращаваме, за да не намаляваме броя, защото аз така разбрах от др. Ганчо Ганчев, че сега ^{се говори за} ~~сега~~ ~~само~~ ~~за~~ ~~няколко~~ бройка от 180 души.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Аз казвам, че нормалният капацитет на стола е 180 души.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Но ние малко я претоварваме - с 50-60 човека я претоварваме на ден и аз мисля, че това може да се понесе при една по-добра организация.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Мисълта ми е, че при др. Лекова и лично при мен дойдоха Таня Масалитинова и каза, че ѝ отказали да вземем за в къщи за повече хора храна, защото него ден хранят 250 души. И ~~но~~ този начин оскърбяват Таня, която си отива. ^{Този} ~~Този~~ смисъл - че най-напред трябва да се задоволяват нуждите на нашите хора.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: С оплакването на Таня Масалитинова не би трябвало да се прави такъв извод, защото аз мисля, че това оплакване не е характерно...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Характерен е. ^И ~~И~~ други идват да се оплакват.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Но вземат големи количества за в къщи.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Аз го казах одеде, че трябва да се помисли. Ние се подиграваме с шкембе чорбата, но като има шкембе чорба, се пребиват горе да се записват.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Трябва да помислим и да има някакъв норматив.

ГАНЧО ГАНЧЕВ: Аз казах - броя на семейството.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: И вторият въпрос. Искам да кажа, че мерки по отношение на транспорта - това, което каза и Карамихов са взети и в срок от седем-десет дни ние ще имаме още двама шофьори, като връщаме един от нашите предишни шофьори. Труден е въпросът за шофьорите, това е вярно. Един се връща и един младеж от фонда на артистите след седем-осем-десет дни ще постъпи на работа, така че ще се нормализират нещата. Като има превозни средства, ще организираме превоза. При нас трудно се планира за цяла седмица работата, въпреки че основни задачи могат да се планират. Малко характерът на производството е такъв в стола, че когато се появи стока, тя трябва веднага да се вземе. Днес се появи стока, днес трябва да се отиде да се вземе.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: А и на сцената е така.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да, и на сцената е така, случват се промени в спектакъл, в някои други положения и трябва да се нагаждаме по-гъвкаво. Но основни задачи, по-големи курсове, по-далечни курсове трябва да се планират предварително. Това трябва да се има предвид и ние ще го направим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: ^{Николина} ~~Михаела~~ ЛЕКОВА.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз имам конкретни предложения. И аз вероятно имам нужда от ограмотяване по повод на този въпрос -

колко души трябва да столуват, но все пак считам, че нашите служители имат право да искат да си взимат храна за в къщи. И това трябва просто да се вмени в дълг на управителя на стола. Има жени, които по цял ден са на работа тука и на тях трябва да им се даде такава възможност да си носят храна в къщи. Това по принцип трябва да се реши.

Второ. Тази решетка да се сложи непременно. Взехме решение по този въпрос. Защо не е сложена никой не отговаря.

Трето. Много е важен и този въпрос за миризмата дрлу. Кой ще поправи тази машина? Никой не казва конкретно. Това трябва да се реши сега да се поправи в срок. Това е против всякакви хигиенни правила както за работниците, които са в съседните помещения, така и по линия на стола.

Другарю Карамихов, вие не отговорихте на този въпрос.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: За органическата храна, която се изхвърля?

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да, да, за отпадъците.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Но това е работа на инспектора мисля аз. На тази машина не знам какво ѝ трябва. Ще опитам аз да я оправя.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ ПО ТОЧКА ВТОРА

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари,

Имахте възможност да констатирате, че ние тука се занимаваме с неща, с които не за първи път се занимаваме. Аз нарочно го направих, за да се види тука кой как си върши работата. Но понеже всичките средства, с които аз разполагам, така да се каже се изчерпват и непрекъснато се сблъсквам с една непреодолима

стена, аз искам да кажа, че според мене това е нежелание да се работи както трябва, а не невъзможност, и реших още един път на дирекционния съвет да се занимаем с този въпрос.

Същият този Иван Димитров, който казва това нещо - "аз не пия водка в ресторанта, та да ходя да му оправям печката" - онзи ден имам една докладна записка за него от репетицията, който говори и вбесява Жоржета Чакърова на репетицията и става скандал защото той очевидно няма работа и се занимава с нещо свое, за него "строго мъмрене с предупреждение" и при още едно провинение ще бъде изхвърлен моментално. Няма да си играем на шикалки.

Искам да степенувам малко въпросите. Ние трябва да направим това помещение горе както трябва. Изключвам въпроса, който повдига тука др. Карамихов и моля такива разговори да не се водят. Този въпрос е решен - съществува клуб-ресторант и не подлежи на обсъждане дали да съществува или не. Ако възникне такъв въпрос, ако ни го поставят от някъде и стане такова положението, това е друг въпрос. Но ние този въпрос не го обсъждаме.

Аз смятам, че трябва да доведем докрай въпроса за вътрешното оформяне на клуба без да разчитаме на генерален ремонт да се прави, защото идущата година такъв генерален ремонт по всяка вероятност няма да се прави. Ние трябва да видим какви средства има тука. Миков беше ми споменал, че има някакви средства, които могат да се ползват до края на годината, да извикаме - записал съм си тука - Златка Кожухарова и Димовски, а също и арх. Митко Димитров. ще разговаряме с тях и това, което трябва да се направи, да се направи. Ние говорихме, др. Кирил Неделчев, за афиши, снимки да се издирят и т.н. Това е конкретна работа и тя трябва да се извърши. Да се направи един проект и да се каже: тука трябва да окачим едни какви си неща, тука трябва да окачим

едни програми, тука - да окачим снимки на едни кого си и на едни кого си. Моля ви се това е конкретна работа, която трябва да се свърши.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Надписи "тоалетна" и други.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. Всички тези неща по оформянето на помещението и стълбището от асансьора.

Второ, предлагам съюзният комитет да изготви една план-програма по месеци какво ще има. Тази програма може да се закачи на една рамчица със стъкло и да се чете и да се знае, че това не е кръчма, а е обществено място, където може и да се вечеря, да се обядва, да се пийне също, но има друго предназначение това заведение.

НИКОЛИНА ЛЕГОВА: Ние имаме такава програма.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Сега относно броя на столуващите аз ще извикам д-р. Галев тука и ще разговарям с него, защото се явява едно непресодолимо противоречие, както ми твърди непрекъснатият д-р. Бакърджиев. Този персонал, който съществува, и този капацитет са за 500 души столуващи. Аз съм съгласен с това, което казва д-р. Ганчо Ганчев, че капацитетът на кухнята е до 200 души - това, което има там като печки, колелета, фурни и т.н.

ОБАЖДАТ СЕ: И пространство няма.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, няма и пространство, няма място, където да се обработват продуктите за толкова много хора. И понеже вие не можете да намерите решение, аз ще извикам д-р. Галев, ще разговарям с него и ще го помоля този въпрос да се регулира по някакъв начин.

Разбира се след това, след като аз говоря с него, ще поставим и въпроса за столуващите и това, което трябва да се регулира, ще се регулира. Но очевидно е, че този въпрос трябва да

намери някакво разрешение.

Начина за влизане ние го дискутирахме, другари. Има пропуски и това е. Имаме решение, че трябва да се сложи решетка на горния етаж...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Вечерно време.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: ... вечерно време, решетка, която да се затваря и към стълбището към етажа, долу към стълбището решетка, която да се затваря, и асансьорът без да спира по етажите от първи до петия етаж. Ще бъдат любезни тези, които са до тези етажи, това се отнася и за актьорите, да слизат долу и от долу да се качват с асансьора.

ОБАЖДАТ СЕ: А могат и по други асансьор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, актьорите могат и по другия асансьор. Впрочем от другия няма да могат, защото ще има решетка която ще изключва това. Който иска, ще слезе долу и ще се качи от първия етаж на асансьора.

Но въпросът беше поставен така, сякаш никогa не е ставал разговор за него! Аз ли да взема да направя тази решетка?! Ами за да стане това нещо, необходимо е техническите лица да отидат, да видят, да измерят долу, горе и да се премине към осъществяването на тази работа. Имаме техническа работилница с капацитет. Давам си сметка, че хората работят, че са претоварени, но това са хора, които работят доста самоотвержено.

Десет пъти съм казал на др. Карамихов, че там има едни железарии, които не са само откъм асансьора, а и от татък на стълбището. Една част от тези железарии, както ги гледам, са за боклука. За какво да се държат там?! Ами трябва да има малко чувство за естетика. Каквото не трябва, да се изхвърля, да се маха и да се поддържа там чисто. От там хората отиват горе и излизат също

от там.

Моля ви от днес завинаги да се разбере: никакви пазарлъци дали това е работа, която трябва да се свърши в кабинета на директора или в канцеларията на Никола Антикаджиев или в столовата, или навсякъде другаде тука в театъра. Тези служби, с които разполага театърът, са служби за поддържането на цялата сграда, на всички помещения и инсталации в нея, включително и на клуб-ресторанта, който е на Народния театър. Той не е нито на Здраве храна, нито на Съюза на артистите, нито на някой друг.

Не моля да се прекратят всякакви пазарлъци кое е работа на Михайлов и кое е работа на техническия директор. Имам впечатлението, че др. Карамихов проявява една повишена чувствителност към това, което може да оспори, след като ние не се съгласихме да дадем водопроводчика и другите лица към техническата служба. Този въпрос е ликвидиран, има решение за него на дирекционния съвет, след като беше обсъден и болшинството казаха, че тези хора трябва да бъдат към инспектора. Край! Ако трябва водопроводчикът... Не свивай рамене, Карамихов, аз знам какво говоря. Ако трябва водопроводчикът горе да поддържа нещо в кухнята, естествено той ще отиде.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Аз ще изпълня.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти го изпълни, но ти и сега използваш това като мотив да казваш Михайлов. Оставете го Михайлов да си гледа неговата работа.

За транспорта.

Сега ще ни дадат още една бройка. Тука ние разговаряхме с др. Галев и ще дадат още една бройка за шофьор. Какво повече мога да направя аз?! Толкова време се занимаваме с този транспорт толкова време нищо не беше решено! Не мога да разбира как рабо -

тят другите организации и институти!

Предлагам да оформим следното

РЕШЕНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ:

1. Възлага се на директора да направи необходимото за вътрешното преустройство и оформяне на клуб-ресторанта. Преди всичко да се потърсят средства от инвеститора.

2. Възлага се на съюзния комитет да изработи програма за културните инициативи в клуба.

3. Възлага се на др. Карамихов в срок - да не поставям срок, но две седмици достатъчни ли са за тези решетки?

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Ще ги направя само трябва да определям заедно къде да бъдат.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вие ще определите с Григоров.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Тези решетки няма да изиграят нужната роля.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще видим това нещо. И за асансьор в срок от 20 дни да се изработят тези решетки.

Други решения тука не включвам, защото това ще бъде въпрос на уточняване с Галев какво и как ще бъде.

Искам да помоля др. Никола Леова, която е председател на съюзния комитет, и Ганчо Ганчев - вие имате всичките права и възможности тука да поставяте директно въпроси за решаване пред др. Григоров, пред др. Карамихов и пред всички други началници в този театър. Аз не съм тука единственият началник. Не бива работите да опират винаги до мене. Ще дискутирате, ще се карате, ще се разправяте и каквото не може да стане, ще дойдете да ми кажете.

Има ли някакви други въпроси? Няма.

Минаваме към

ТОЧКА РАЗНИ

Имам едно предложение по точка разни.

Първо, да се проведе едно съвместно заседание на дирекционния съвет, партийното бюро и съюзния комитет, на което да се обсъди състоянието на сцената, не техническото състояние, а работата на сцената, как се работи на сцената, и съответно на службите осветление, машинисти, реквизит, театърмайстори, тапицери, звук...

ВЛАДИМИР КАРАКАШЕВ: Всички сценични служби.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, всички сценични служби. За целта тази среща трябва да се изнесе един доклад и вероятно един съдоклад от може би помощник-режисьорите, които имат най-прямки, директни впечатления от работата на сцената, понеже те непрекъснато се сблъскват с тези неща. Но докладчика и съдокладчика предлагам ние с др. Сава Хашъмов, др. Николина Лекова и др. Николай Николаев да ги определим след заседанието на дирекционния съвет, тъй като още не съм мислил по това нещо.

Предлагам това заседание да се проведе - днеска е 23-и - някъде към 10 декември. Смятате ли, че може да стане?

ОБАЖДАТ СЕ: Десети е събота.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тогава идват югославяните.

ОБАЖДАТ СЕ: Преди идването на югославяните.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Можем на 30-и ноември. Има една седмица. Значи другата сряда.

ОБАЖДАТ СЕ: Може.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Значи другата сряда. Какво е удобното време за това заседание? Може би от 13 часа. Ще определим после състава на участващите.

Второ, предлагам да се състави една комисия, която да прегледа правилника за вътрешния ред. В тази комисия да влязат Николина Лекова, Николай Николаев, Антония Каракостова Александър Григоров, Цветко Узунски и Емил Стефанов. Тази комисия трябва да види правилника и каквито неща може да направи, да ги направи, а каквото не може, да се докладва на ръководството на театъра и в най-близко време правилникът да бъде готов и разгласен и окачен навсякъде, където трябва.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ще се разгледа.

Има ли предложение други хора да влязат в комисията по правилника?

ОБАЩАТ СЕ: Един режисьор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Енчо Халачев да влезе.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Аз имам възражение. По правилника имам и аз отношение.

ОБАЩАТ СЕ: Да.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. Плюс Карамихов и Енчо Халачев.

Тази комисия да има готовност в един срок, който да определим сега, и аз предлагам този срок да бъде след като си замина югославяните, някъде до 15 декември. Значи комисията да представи своето становище и материал на ръководството на театъра до 15 декември.

Председател на комисията ще бъде другарката Николина Лекова.

Трето. Понеже се получиха някои закъснения с подготовката на "Когато гръм удари" и от обективен характер, предлагам

вместо на 4 декември, което е трудно осъществимо премиерата на "Когато гръм удари" да бъде на 14 декември и художественият съвет да бъде на 12 декември, понеделник, сутринта.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кога си отиват югославяните?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Те си заминават на 9 декември. Понеделник ще бъде работен ден.

САВА ХАШЪМОВ: Ами ще искаме тогава да ни отложат партийното събрание.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, ще го отложим малко по-нататък партийното събрание.

Значи на 12 декември сутринта художествен съвет.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Почивен ден ще бъде 8 декември, за сметка на 12-и.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще излезе заповед. Значи на 14-и премиерата и на 12-и сутринта - художественият съвет. Нещата са припярани, но поради присъствието на югославяните не можем да намерим по-подходящо време по-рано. Не е нормално художествен съвет два дни преди премиерата, но няма друга възможност.

Четвърто. Искам да информирам дирекционния съвет, че тук преди една седмица имахме разговор във връзка с осветлението на "Бяг", на което присъствуваха Карамихов, Панков, Минко Алашки, Антония Каракостова, Мария Бранкова и Георги Черкелов. Задачата на тази среща беше да се изяснят въпросите около осветлението на "Бяг", за което беше констатирано, че не е качествено и за което стана едно обсъждане. Отправени бяха критични бележки и т.н.

Вземайки думата да отговори на този въпрос др. Минко Алашки, който стгсваря в театъра за осветлението, заяви: "Аз след две години се пенсионирам, ако искате и сега мога да напус-

на театъра."

Този въпрос ще бъде обсъден допълнително, но искам тука да кажа на др. Карамихов понеже той отговаря за тези служби, да съобщи на Минко Алашки, че той, ако иска, може да напусне театъра. Аз нямам намерение да го уволнявам, но да му се съобщи, че той ако иска, може моментално да напусне театъра. Аз трябва да бъда последен престап, за да позволя като директор да ми се правят такива декларации в един момент, в който ние разговаряме за един въпрос от работата на театъра. Т.е. "какво ще ми приказвате вие, аз си взимам шапката и си отивам"! Това бяха думи, които бяха казани пред всички вас и аз нищо повече от това не желая да му се съобщава на Минко Алашки, но да му се каже, че той ако иска да напусне, е свободен.

Има думата Енчо Халачев.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз искам да поставя следния въпрос. По ваше нареждане, другарю директор, трябваше да въведа двама изпълнители допълнително в постановките на "Големанов" и "Всичко в градината" - единия на мястото на мърд човек, който идва от друг театър, за да може представлението да се играе тука - Петър Василев, и другия на мястото на Хашъмов по същите съображения, за да може пиесата долу, в която участва, да се играе нормално.

По първата задачи проблеми нямаше. Обаче във връзка с възстановяването и вкарването на ново лице в втората постановка бяха определени две репетиции и днеска третата. На двете репетиции две трети от хората, които трябваше да партнират, а аз викам само партньорите на новия изпълнител, който ще влиза, не се явиха. Това е повече от скандално даже бих казал, защото днеска имаме последна репетиция и ако и сега не се явят, аз много моля

др. Сава Хагъмов да бъде все пак на разположение, тъй като не мога да пусна един нов изпълнител, който изобщо не е направил една цялостна мизансценна репетиция със своите партньори. На него му партнира единствено суфльорката, която играе всички роли и той изобщо няма представа кой какъв текст произнася. На всичкото отгоре това е млад начинаещ актьор. Става дума за Емил Джамджиев.

Много моля да се вземат някакви мерки и аз предупреждавам че довечера няма да пусна при това положение да излезе, ако отново партньорите не бъдат тука да направят поне една репетиция. Това е нещо, което е несъвместимо с каквато и да е практика на театъра от каквато и гледна точка да е тя. Не я оправдавам.

По отношение на другия въпрос, който ви поставяте сега, аз сега го чувам - за отлагането на премиерата, понеже той касае също и моите срокове, вероятно аз трябва да започна някъде към 15-и при това положение, тъй като по-рано беше до 4-и и трябваше да почна към 5-и декември. Аз много ви моля по този случай да видите какви възможности има след това за реалните срокове за излизането на постановката. Ако тя остане пак в същите срокове, т.е. някъде през февруари месец, струва ми се, че нещата са малко твърде стъстени. Просто само една молба имам към вас да ми кажете, когато уточняваме, каква възможност има за изтегляне назад на премиерата на представлението. Очевидно в тези срокове вече не би могла да се вмести, както разговаряхме ние първоначално.

Аз сега не искам отговор на това нещо, просто поставям въпроса пред вас за обмисляне какви евентуални възможности има. Това са допълнителните ми въпроси.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: По повод на допълнителните репе-

тиши тази сутрин видях Любомир Киселички, Георги Гайтаников и Ангелина Савова. Видях ги и тримата по отделно и съм разговарял с тях.

Лили Попиванова не я извиках, направих й ихтибар, понеже е народна артистка, но трябва да информирам дирекционния съвет, че съм направил най-строга бележка и втори път с бележка няма да се разминем. Разбира се сега това можех да направя, защото се оказа, че не само на тези репетиции, но и на "Бяг" имаше същата практика. Смятам, че дирекционният съвет разбира какво е положението, че ако ние не вземем никакви по-крути мерки, сме застрашени тука от едно разлагане, което е абсолютно недопустимо за този театър.

Има ли други някакви бележки?

Антония Каракостова.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Аз имам такава молба, другарю директор - на това заседание, на което ще се обсъжда дейността на техническите служби или може би на следващо, да се постави конкретно въпросът за облеклото на нашия персонал, който обслужва публиката. Той се слива абсолютно с нея. \cup конкретно да се обсъди проект за ново облекло, ако ще го сменяме.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Венера да го направи.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Искам да използваме момента, че влизаме в една мъжка пиеса и нашите женски ателиета ще бъдат значително по-свободни, за да може да се изработи това облекло. Това е едното.

Второ, не знам към кого да се обърна но мекият портал на нашата сцена трябва да се смени, защото той е съдран. Снощи на спектакъла на "Големанов" гледах, че на лявата му страна е охлузен целият, а освен това е одрано цяло едно ларче, което виса.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: На всички спектакли е така. Това ни е облеклото на сцената.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Това трябва да се смени. За две години от откриването на театъра поовехтя.

ОБАЩАТ СЕ: Трябва да се смени.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли други въпроси? Др. Николина Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: По повод на премиерата на "Когато гръм удари" вие не споменахте кои са обективните причини, но доколкото разбрах, декорът не е готов, а и ми се струва, че техническият лицее трябва да дадат обяснение защо е забавено осъществяването на декора и коя е датата, на която декорът ще бъде готов, за да не би да се получи така, че и тази дата не е реална.

Разбрах, че много е важно това за спектакъла, за да се решат окончателно мизансценни решения на постановката. Това е единият въпрос.

Другият въпрос е такъв. Струва ми се, че не бива Минко Алашки да бъде уведомен за това, което казахте, преди да направим тази среща с техническите служби.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, вижте какво, аз това не го поставям на обществено обсъждане, аз имам право на такова нещо като директор. Аз държа това нещо официално да му се каже, че аз съм го казал на дирекционния съвет. Моля ви се! Това е мое мнение. Не задължавам дирекционния съвет. Само информирам дирекционния съвет.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Добре.

И другото, за което повдигна въпрос Енчо Халачев, ми се струва, че действително трябва да бъдат предупредени колегите по административен път, може би не със заповед, а ние от страна

на съюзния комитет ще проведем на 29-и събрание с целта творчески колективни тези въпроси ще бъдат остро засегнати, чисто етически въпроси.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Др. Панков да каже за декора.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Другарю директор, вие всички знаете, че решение и фактически чертежи за пиесата "Когато гръм удари" закъсняха извънредно много. Една част от тях те бяха дали на 25 миналия месец, а една част, фактически по-съществената, бяха дадени преди три дена. Решението на самия декор като материал, както бяха искани по начало от художника Светослав Генев, да бъде направено от керамика, беше още в началото ясно, че това не може да стане, защото една плочка тежи два килограма и при 24 000 плочки, каквито биха могли да се използват, това нещо прави около 48 тона. Не е възможно да бъде на сцената. Трябваше да правим допълнителни проби и то не в театъра, а проби в заводи, завод Република в София, завода горе в киноцентъра, за да може художникът да се установи на това, което ще замести керамиката в постановката. Иначе декорът като рамки е готов още преди края на миналия месец.

Самият режисьор на постановката каза, че декорът не му трябва при една среща с другаря директор, която имахме, и той каза, че до края на месеца това не го смущава. До края на месец ние ще успеем да направим декора и ще можем да почнем осветлението.

Много моля да се осигури сцена, сиреч не така между другото, а просто една сутрин или две сутрини, за да може да се работи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДИНОВ: Говорил съм с режисьора, уговорените се с него, ще ви осигури.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Да, той обещава. Смятам, че проблеми няма да имаме по отношение на декора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Карамихов.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Аз искам да направя съобщение от друг характер на дирекционния съвет - във връзка с програмата за окончателното довършване на ремонтните работи в театъра. Днес бях повикан в градския комитет на партията. Аз още в самото начало искам да ви помоля, аз не исках да отивам там, защото без ваше знание и нареждане аз нямам право да отивам в такива органи. Много моля във връзка с тези работи да се създаде една постоянна комисия, която да действа за реализирането на тази програма. Иначе ще се получи същото безобразие, което е направено досега.

Аз отидох, защото вашата секретарка ми каза, че Велев се обади и отидох.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, по този въпрос ще ми се обадиш да разговаряме.

ВЛАДИМИР КАРАМИХОВ: Добре. Аз имам тука бележки и ще ви кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг има ли нещо? Няма.

Закривам заседанието.

/Закрито в 14,55 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/